

komvende Kommuner, saaledes at de selv for en stor Del mangle Opdragelse og savne de Forudsætninger, der skulle til for at bibringe Børnene virkelig gode og ædle Tanker. I disse Tider, hvor der saa ofte og paa saa mange Steder indblæses Had imod det bestaaende Samfund, forekommer det mig at være paa sin Plads, at Staten gjør Alt, hvad den kan, for at disse Børn, som jo i særlig Grad kunne kaldes Folkets Børn, kunne føle sig som Medlemmer af et Samfund, der vil tage sig af dem, idet det understøtter dem til at faae en smuk og god Udvikling. Jeg tror, at det Børnehjem, hvorom Taleren her er, er et saadant, som vil dette, og jeg tror derfor, at det vilde være helbigt, om Staten understøttede det. Bag den Antæ, at Kommunerne faae deres Børn billigere pleiede, synes der at ligge den Tanke, at de Summer, som anvendes paa Børnehjem, ere udgivne daarlig, at det er en Slags Odslen med Penge. Jeg tror det Modsatte; jeg føler mig overbevist om, at Børn, som faae en forsømt og daarlig Opdragelse, ville koste mange Gange, hvad der er sparet paa dem i deres Opdragelsestid, idet de i mange Tilfælde, hvad Erfaringen paa en sørgelig Maade har godtgjort, ville falde Fattigvæsenet eller Fængslerne til Byrde. Jeg tror derfor, at de Penge, som spares ved Opdragelsen og paa Skolen, saare ofte ville blive givne ud til Fattigvæsenet og Fængsler, og det er dog en meget uheldig Ordning. Jeg kan heller ikke se, hvorfor man, som fremhævet af det ærede Medlem, skulde udsætte at give Understøttelse netop til dette Børnehjem, der maaske med Undtagelse af Holsteinsminde er det første Børnehjem paa Sjælland, som forlanger Statsunderstøttelse, da vi dog nylig have bevilget Understøttelse til et Børnehjem paa Fyen. Jeg kan ikke indse, at der er saa stor Forskjel paa dette Børnehjems Indretning og de andres, og jeg kan udtaale, at, hvis det ikke faar den ønskede Statsunderstøttelse, er det meget sandsynligt, at det vil gaa ind, paa Grund af, at Kommunerne ville kunne faae deres Børn sat meget billigere i Pleie, end det kan ske i dette Børnehjem. Det er umuligt, at vedkommende Kvinde for den Betaling, som ydes, nemlig fra 60 til 120 Kr., kan give Børnene Pleie, Opdragelse, Undervisning og Alt, hvad der ellers maa fordras til et Barn. Naar jeg fremhæve som en anbefaling for dette Børnehjem, hvad der i det Mindste efter min Mening er en anbefaling, at det er en Kvinde, som forestaar det. Det er en Kvinde, som af Kjærlighed til denne Gjerning opofferer nogle af sin Ungdoms bedste Aar, og det er dog vistnok en Erfaring, at Kvinden især for det lille Barn er den bedste Opdrager. Naar vi derfor understøtte dette Børnehjem, gjøre vi kun et Forsøg for at se, hvorvidt en Kvinde, som staar ene med sin Gjerning, kan udføre den til Gavn for den Befolkning, som hun med sin bedste Villie og Kjærlig-

hed arbejder for. Jeg anbefaler derfor denne Indstilling til Tinget.

Berg: Jeg tiltræder en stor Del af de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem, der nys talte, fremsatte. Anvendte paa Forholdet i Almindelighed har jeg ikke Noget at indvende imod dem; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil paastaa, at Sognekommunerne i denne Omegn, hvis de ikke faae den Understøttelse til at holde Børnene i dette gode og efter det ærede Medlems Sigende saa vel ledede Børnehjem, ville tage dem bort derfra for at spare nogle Rigsdalere og sætte dem hen til hjerteløse Forældre. Jeg tror det ikke om disse Sogne i Holbæk Amt, og det saa meget mindre som Befolkningen der har sendt os en Mand, der taler saa varmt netop for de rette Principer for fattige Børns Opdragelse. Spørgsmaalet her indskrænker sig altsaa til, hvorvidt Staten skal hjælpe disse Kommuner med nogle Dalere til hver af disse Børn for at faae dem givet en Opdragelse, som vi tør være overbevist om, at de vedkommende Sogneraad, naar de mærke, at de ikke faae Hjælp ad denne Vej, ville yde paa sædvanlig Maade for at holde dem paa dette Sted, som det ærede Medlem siger er saa godt for dem, i Stedet for at lade dem flytte til Pleieførelse, der ikke kunne udøve denne Gjerning. Jeg har den Tillid til Sogneraadene, at de ville gjøre det, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at det er en simpel Pligt for dem at gjøre det, thi de ere ikke berettigede til at betragte Børnenes Opdragelse som et Vicinationsarbejde for at faae givet saa Lidt ud for dem som muligt. Dertil ere Sogneraadene som sagt ikke berettigede, og vi maa have den Tillid til dem, at de ikke lade sig lede af saadanne Principer. Spørgsmaalet er altsaa kun dette: Skulle vi overtage en Del af Fattigbyrden for de enkelte Kommuner i det ærede Medlems Egn, eller skulle vi ikke?

Ordføreren (Th. Nielsen): Til det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) skal jeg bemærke, at, naar Udvalget ikke har indstillet Randers Realskole til Understøttelse, er det ikke, fordi den Skoleform, som han omtalte, ikke er naaet. Det er Ministerens Grund, men ikke Udvalgets; i det Mindste har jeg ikke opfattet det som den væsentlige Grund. Nei, den væsentlige Grund er en anden, nemlig den, at Randers By har en levd Skole, hvortil Staten aarlig bidra-

Rettelser.

Sp. 2920, F. 4 f. n.: „den 14de“ læs: „den 15de“.